Ponedjeljak, 16.05.2011.g.

U zadnja četiri dana nalazio sam se u posjeti dragoj rodbini kojoj u posjeti nisam bio već 23 godine. Da, mnogo je to. Ali, životne okolnosti su tako odredile. Naime, oni žive u Sremskoj Mitrovici, u Srbiji.

I nekako sam se veselio tom posjetu. Ne samo radi obiteljskog druženja, nego i nekog novog vjerskog iskustva. OSJEĆAO SAM NEKAKO DA ĆE MI GOSPODIN DATI DA SPOZNAM NE
KE
NOVE
DUHOVNE
STVARI
NA
PUTU
MOJEG
DUHOVNOG
RASTA.
DUHOVNOG

RASTA
KOJEGA
SVI
PROLAZIMO,
ALI
SVATKO
NA
SVOJ
NAČIN.

I bilo je tako. Obiteljsko druženje stvarno je bilo radosno i od srca jer se radi o jednoj krasnoj obitelji. Teta, mamina sestra, upoznala je davno na privremenom radu u Austriji tetka, Srbina, dragog i mirnog čovjeka, udala se te su nakon povratka iz Austrije, prije 30-tak godina, nastavili živjeti u Sremskoj Mitrovici. On je pravoslavne vjere, teta katoličke. I ostali dio obitelji je pravoslavne vjere.

Nisu oni nešto posebno u vjeri, ne ide se baš često u crkvu na mise. Moglo bi se reći da su vjernici kao i mnogi od nas. Vjeruju da Bog postoji, poštuju običaje, ali se nikad nisu potrudili bolje spoznati Gospodina.

Ono, čemu sam se posebno veselio, je bilo to što sam htio s njima produbiti svoje znanje o pravoslavnoj vjeri, sa stanovišta jednog običnog čovjeka pravoslavne vjere.

I odmah, kada sam došao kod njih u kuću, vidio sam da imaju po zidovima slike svetaca. I u blagovaoni vidim na zidu veliku sliku nekog sveca. I ispod nje kadionik, onako pričvršćen na zid. Vidim da piše da se radi o Svetom Jovanu Krstitelju. I pitam ih da što znači taj kadionik, kad tu pale svijeću? A tetak mi kaže da se tu ne pale svijeće nego da je to kadionik i da se on pali za "Slavu". Da je taj svetac zaštitnik njihove kuće i obitelji, da 20. siječnja svake godine imaju

slavlje povodom toga dana. Ja kažem da i mi katolici imamo Ivana Krstitelja za velikog sveca ali da mu spomen dan slavimo 24.06. svake godine. A on kaže da imaju kroz godinu tri slavlja na spomen toga sveca koje oni pravoslavci slave. Kada je krstio Isusa na Jordanu, kada mu je Herod dao odsjeći glavu i njegovo rođenje. A da ga oni kao obiteljskog i kućnog zaštitnika slave 20. 01. svake godine po njihovom kalendaru. To je tada veliko slavlje u njihovoj kući, dođe rodbina i prijatelji, dođe i njihov pravoslavni svećenik pa blagoslovi i kuću i njih. I da svaka pravoslavna kuća ima svojeg sveca zaštitnika.

A tom gradu, vrlo specifične povijesti, miješale su se kroz stoljeća razne kulture, opsjedale su ga i branile razne vojske. U davnoj povijesti, 3. i 4. stoljeća, tu je čak bilo i jedno od sjedišta Rimskog imperija. Iz tog grada i njegove okolice potječe i 6 rimskih careva, ima puno iskopina. Kasnije su ga razorili barbari, pa je bio pod turskom vlašću. A oni su ga i ponekad gubili u sukobu sa zapadnim kraljevima i carevima.

Iz svega toga, u tom gradu danas imamo i dvije katoličke crkve, jednu grkokatoličku crkvu i nekoliko pravoslavnih.

U tom gradu pogubljeni su i mučenici, Sveti Demetrije i Sveta Anastazija. Tako se i katedralna katolička crkva naziva po Svetom Demetriju.

I ono što me najviše u zadnja tri dana fasciniralo je to koliko su slične pravoslavna i katolička vjera a koje su kroz povijest razdvajale vjernike. I upravo na tim svecima, čiju zaštitu "svojataju" i jedna i druga crkva, pogotovo što se tiče Svetog Demetrija, vidio sam koliko je, negdje tamo u povijesti zlo djelovalo i razjedinilo KRISTOVO TIJELO. SAMO DA NAPAKOSTI NAMA LJUDIM A. JER JE OD TOGA

RASKOLA
NAJVIŠE
I
JEDINO
ŠTETE
IMAO
ČOVJEK.
MNOGI
SU
RADI
TOGA
UČINILI
MNOGO
GRIJEHA.
I
JA
SE
NADAM
I
POMOLIT
ĆU
SE
GOSPODINU
DA
SVIMA
TAKVIMA
OPROSTI
TE
GRIJEHE
PO
SVOJEM
BESKRAJNOM
MILOSRĐU.

Otišao sam tamo na nedjeljnu misu u našu katoličku crkvu. I u DUHU sam bio radostan. SLAVL
JENJE
MISE
ME
JAKO

ISPUNILO.
No, ražalostio sam se dok sam vidio da crkva i nije baš bila popunjena.
I
DA
JE
U
NJOJ
BILO
JAKO
MALO
LJUDI
MLAĐIH OD
50-TAK
GODINA.
SVE
SU
TAMO
BILI
STARIJI
LJUDI. Dobro, nema tamo ni puno Hrvata, ali ipak, u crkvu su došli samo stari ljudi.
Kao da samo oni, koji su na kraju svojeg života, trebaju Gospodina.
PA
GDJE
SU
TI
MLADI
LJUDI?!
ZAR
ONI
NEMAJU
ŽIVOTNIH
PROBLEMA?
NJIMA
NE
TREBA
MOLITVE?
PA
UPRAVO
BI
ONI
TREBALI
NAJVIŠE
TRAŽITI
GOSPODINOVU
POMOĆ.
DA

NE
"ZABRAZDE"
U
ŽIVOTNIM
KUŠNJAMA,
DA
NE
ODU
OD
GOSPODINA
I
KRENU
STRANPUTICOM
KOJOM
ĆE
IH
ZLO
ODVESTI
U
PROPAST.
I
ONDA
ĆEMO
SE
SVI
ČUDITI
ZAŠTO
NAM
SE
DOGAĐAJU
LOŠE
STVARI
U
ŽIVOTU
ZA
KOJE
NEMAMO
NI
NAČINA
NI
SNAGE
DA
IH
RIJEŠIMO.
NEĆEMO
SHVAĆATI

ŠTO
NAM
SE
TO
DAGAĐA
I
BIT
ĆE
NAM
ZA
SVE
DRUGI
KRIVI.
I
TAMO
SAM
TO
VIDIO. I
TAMO
SU
TI
LJUDI,
NAŠ
HRVATSKI
NAROD,
PROLAZILI
RAZNE
KUŠNJE
KROZ
STOLJEĆA.
I
DA
NIJE
BILO
VJERE
U
ISUSA
KRISTA
MNOGO
BI
DUŠA
BILO
IZGUBLJENO
ZAUVIJEK.
NO,
KAO

I
KOD
NAS,
STARI
SU
TI
KOJI
SE
MOLE
ZA
SEBE
I
ZA
SVOJU
DJECU
I
SVE
DRUGE
OKO
SEBE.
NO,
VJERUJEM
DA
SU
KROZ
ŽIVOT
TO
VIŠE
ČINILI,
A
ZNAM
I
NA
PRIMJERU
SVOJEG
ŽIVOTA,
IZBJEGLI
BI
MNOGO
KUŠNJI
ILI
BIH
IH
LAKO
RIJEŠILI.

I prvi put sam u životu bio u pravoslavnoj crkvi. Išao sam iz znatiželje u njihovu pravoslavnu crkvu SVETOG STEFANA PRVOMUČENIKA. Oni ga isto slave kao i mi, samo 13 dana kasnije, po njihovom kalendaru.

ZAMISLITE, KOJU JE SMICALICU ZLO NEKAD DAVNO UČINILO NAMA KRŠĆANIMA. NA VELO JE DVA BISKUPA DA SE POSVAĐAJU OKO KALENDARA. I ODEMO MI KATOLICI PO SVOJEM KALENDARU A ONI PRAVOSLAVNI

PO
SVOJEM.
I
KOLIKO
JE
ZLA
IZ
TOGA
NASTALO!

A ta pravoslavna crkva, kada dođeš u nju, jednostavno te preuzme nekom svetošću. Zidovi su joj prekriveni mnogim slikama iz Isusovog života, Marijinog života, života svetaca, SVETOG TR
OJSTVA,
SVETOG
DUHA.

PA SAMO JE JEDAN GOSPODIN, SAMO JE JEDAN BOG! I ONI TO PRIZNAJU I ISPOVIJ EDAJU!
PA
ŠTO
TO
MI
LJUDI
UČINISMO

U
POVIJESTI!?
KOLIKO
ĆE
BOŽJEG
MILOSRĐA
BITI
POTREBNO
DA
SE
OPROSTE
TI
GRIJESI
KOJI
SU
DOVELI
DO
RAZJEDINJAVANJA
KRISTOVOG
TIJELA,
NJEGOVE
CRKVE!?

Sve te misli su mi "letjele" kroz glavu kada sam bio u toj pravoslavnoj crkvi i gledao sve te silne slike. Imao sam želju, ali nisam stigao, da odem i na jednu pravoslavnu misu. Da vidim kako ti pravoslavni vjernici slave misu i Gospodina. A tetak mi kaže da je bio i na našim, katoličkim misama zadušnicama, i da ima vrlo malo razlike. I vjerujem mu**. I ON JE REKAO DA POSTOJI**
SAMO
JEDAN
BOG
KOJEGA
SVI
SLAVIMO.
Samo postoje razni načini koje smo mi ljudi kroz povijest razvili.

A PRETVORBU KRUHA I VINA U TIJELOVO KRISTOVO SLAVIMO I ONI I MI. I KATOLICI I PRAVOSLAVCI.

Kako li se zlo negdje smijalo i likovalo kada je uspjelo podijeliti kršćane na katolike i pravoslavce. No, ja vjerujem u Gospodina, **ZNAM DA JE ON POBJEDNIK**, pa isto tako vjerujem da će On naći načina

kako
da
ponovno
ujedini
SVOJE
RAZJEDINJENO
KRŠĆANSKO
TIJELO.
TIJELO
ONIH
KOJI
SU
PRIHVATILI
KRŠTENJE
U
NJEMU
I
NJEGA
ZA
SVOJEG
SPASITELJA.

ZATO TE MOLIM GOSPODINE, DA MENI I SVIM VJERNIM KRŠĆANIMA, USADIŠ SPOZ NAJU
JEDINSTVA
SVOJEG
TIJELA,
SVOJE
KRŠĆANSKE
CRKVE.
USADI
NAM
MOLITVU
U
SRCA

DA
SVI
ZAJEDNO
DOĐEMO
U
TVOJE
KRALJEVSTVO
PO
TVOJEM
BESKRAJNOM
MILOSRĐU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.